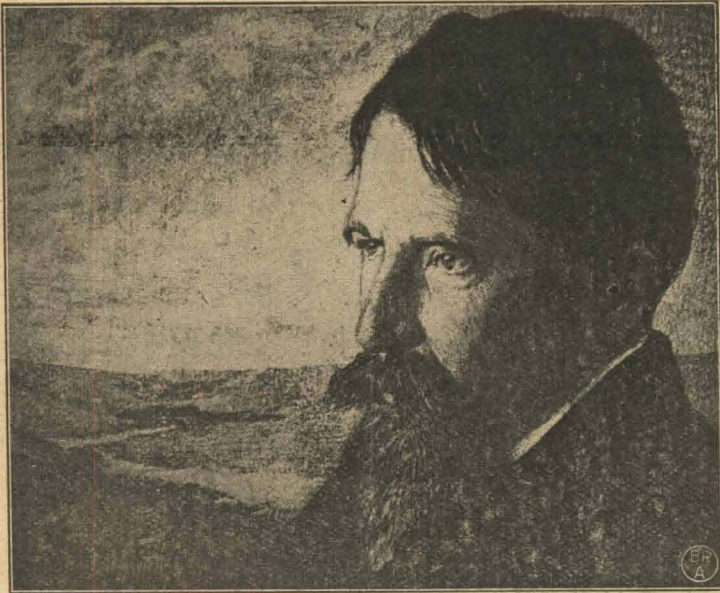

Elskovesleg

Et moderne Skuespil

af Arthur Schnitzler.

Arthur Schnitzler.

Iscenesat af **Holger Madsen.**

[Den bekendte østrigske Skuespilforfatter, hvis Værker saa ofte har gjort stor Lykke paa nordiske Scener, oplever atter gennem denne smukke og fængslende Film en Succes af første Rang.

Læg Mærke til den glimrende Rollebesætning!

Nordisk Kunstfilm.

PERSONERNE:

- Fritz Lobheimer . . . . . Hr. V. Psilander
- Adele, gift m. Fabrikant Schroll Fru Augusta Blad
- Christine . . . . . - Christel Holch
- Weiring, Violinist, Christines
- Fader . . . . . Hr. Fr. Jacobsen
- Emil Schroll, Fabrikant . . . - Carl Lauritzen
- Theodor Kaiser, Fritz Ven . - H. Reenberg
- Mizzi Schlager, Christines
- Veninde . . . . . Fru Fritz Petersen

De to Venner Fritz og Theodor stifter ved en Danseundervisning Bekendtskab med de to Veninder Christine og Mizzi. Christine er stille og tilbageholdende, Mizzi kvik og ivrig.

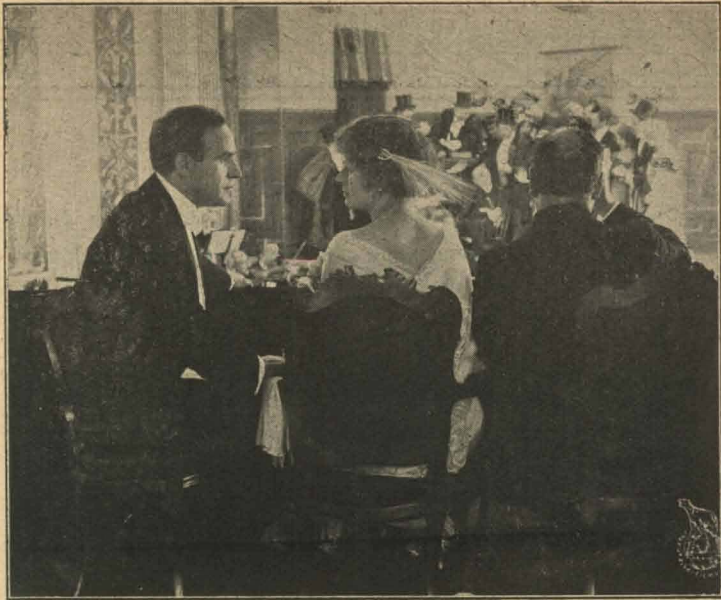
To Venner

Theodor foreslaar, at de skal følges ad alle fire og spise til Aften sammen. Christine betænker sig. Mizzi forsøger at overtale hende, men Christine indvilliger foreløbig blot i at følges et Stykke henad Vejen med de to unge Herrer.

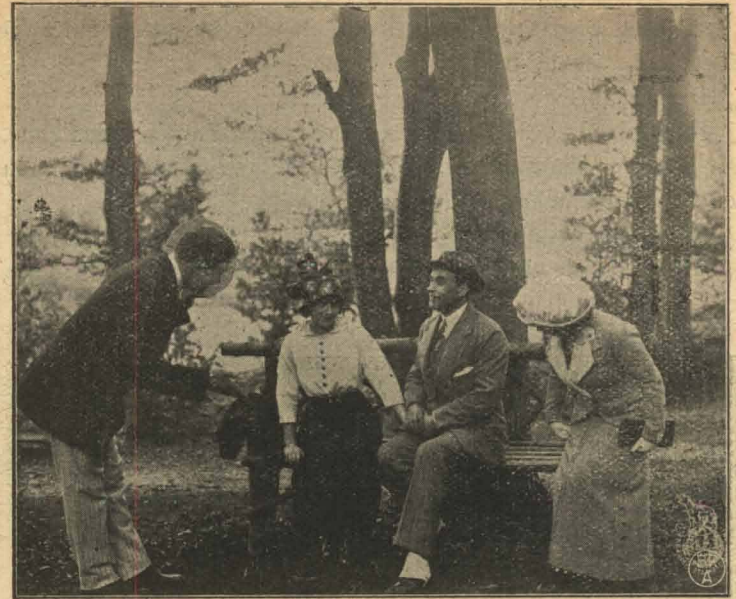
Alle fire standser foran en lille Café, Theodor og Mizzi — Fritz og Christine. Christine vil ikke gaa med ind. Det er allerede sent. Ingen Overtalelser hjælper.

Fritz, paa hvem Christines rene og beskedne Væsen har gjort stærkt Indtryk, bryder sig da heller ikke om at gaa paa Café.

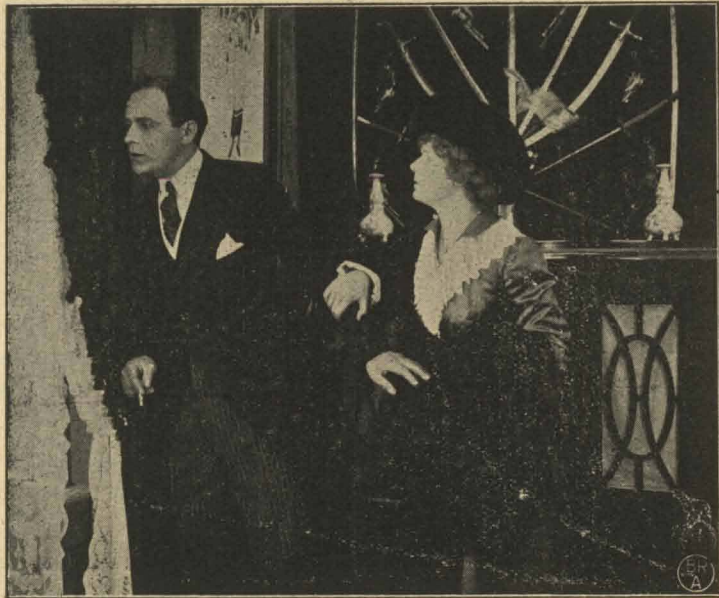

En Trekant

Paa Skovtur

En Fare truer

Et muntert Sels kab

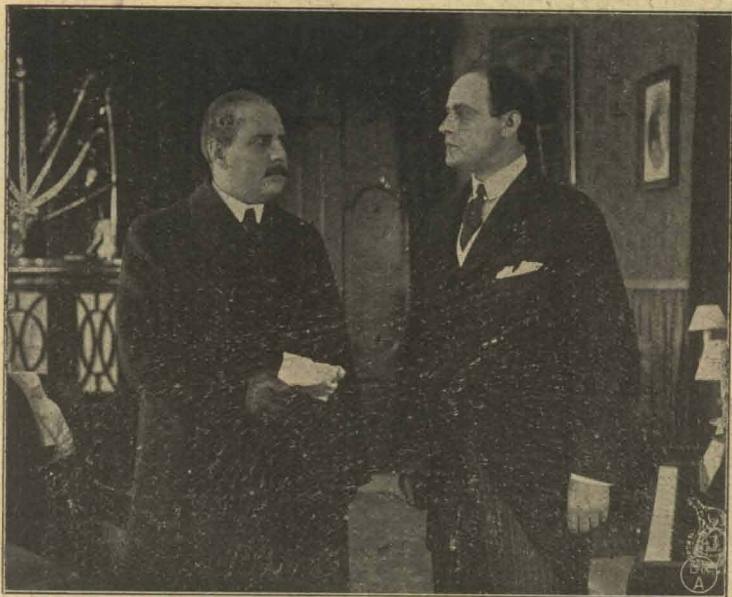
Medens Christine gaar til sit Hjem, beslutter Fritz at aflægge Fabrikant Schrolls et Besøg.

Der er Selskab.

Da Fritz træder ind i Salonen, straalder Fabrikantens Frue, den skønne, sanselige Adele, af Glæde ved at se ham; men hos Fabrikant Schroll er Mistilliden vakt.

Nogle Dage senere er Adele i Besøg hos Fritz.

Tilfældig ser Fritz gennem Vinduet ud paa Gaden; paa

Kærlighedsbrevene

Fortovet lige over for ser han sin Elskerindes Mand; han farer sammen.

Da han atter nærmer sig Vinduet, er Manden paa Gaden forsvunden.

Skulde han have taget fejl? Han tager hurtigt Hat og Frakke paa og løber ned ad Gaden, men der er stadig ingen at se. Adele forlader beroliget hans Hjem.

Han er alene.

Siden Fritz første Gang traf Christine paa Danseskolen, har han oftere været sammen med hende.

En Dag har han truffet hende paa Gaden og har fulgt hende til hendes Hjem; en anden Dag har han sammen med Vennen Theodor og de to Veninder Christine og Mizzi foretaget en Skovtur, paa hvilken han og hun er kommen hinanden endnu nærmere; hun har ladet sin unge, uskyldige Sjæl udfolde sig for ham, der hidtil kun har kendt Kærligheden i dens mest jordiske Skikkelse.

Denne Eftermiddag venter han netop Christine og Mizzi

Tankefuld

og Theodor til et lille Gilde. De indfinder sig, Theodor kaad og munter, Mizzi snakkelysten og vilter, Christine som et uforfalsket Udtryk for Kvindelighed og Blufærdighed.

Der breder Frugt i dybe Skaale, Vinen skænkes i Glassene, Lystigheden bobler.

Da spoleres Livsglæden med ét. Som en skærende Disharmoni trænger Lyden af Entréklokken ind i det lille Firklovers Harmoni. Fritz aner, hvem Ringningen skyldes — Fabrikant Schroll.

Medens de to unge Damer og Theodor tager Ophold i et Sideværelse, tager Fritz imod Fabrikanten, der med en Pakke

Elskovsbreve som stumme Vidner kræver Fritz til Regnskab;
han opfordrer Fritz til at udlevere Adeles Breve.

Fritz svarer: „Nej!“ Og han tilføjer:

„Hvad ønsker De ellers af mig?“

Fabrikanten faar et Anfald af Raseri og gaar truende frem
imod Fritz, der imidlertid energisk viser ham tilbage og siger:

„Jeg staar til Deres Disposition!“

Fabrikanten nikker kort og gaar.

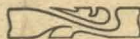
Ved Baaren

To Dage senere finder Duellen Sted en tidlig Morgen.

Fritz bliver dødelig ramt.

Ved Hovedgærdet af den blomsterprydede Kiste, omkring
hvilken de sørgende Slægtninge er forsamlet, styrter Chri-
stine om.

Kærlighed rækker ud over Graven!

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELSKOVSLIG

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Elskogsleg

Et moderne Skuespil

af Arthur Schnitzler.

Arthur Schnitzler.

Iscenesat af **Holger Madsen.**

Den bekendte østrigske Skuespilforfatter, hvis Værker saa ofte har gjort stor Lykke paa nordiske Scener, oplever atter gennem denne smukke og fængslende Film en Succes af første Rang.

Læg Mærke til den glimrende Rollebesætning!

Nordisk Kunstfilm.

PERSONERNE:

Fritz Lobheimer . . . . . Hr. V. Psilander
Adele, gift m. Fabrikant Schroll Fru Augusta Blad
Christine . . . . . - Christel Holch
Weiring, Violinist, Christines
Fader . . . . . Hr. Fr. Jacobsen
Emil Schroll, Fabrikant . . . - Carl Lauritzen
Theodor Kaiser, Fritz Ven . - H. Reenberg
Mizzi Schlager, Christines
Veninde . . . . . Fru Fritz Petersen

De to Venner Fritz og Theodor stifter ved en Danse- undervisning Bekendtskab med de to Veninder Christine og Mizzi. Christine er stille og tilbageholdende, Mizzi kvik og ivrig.

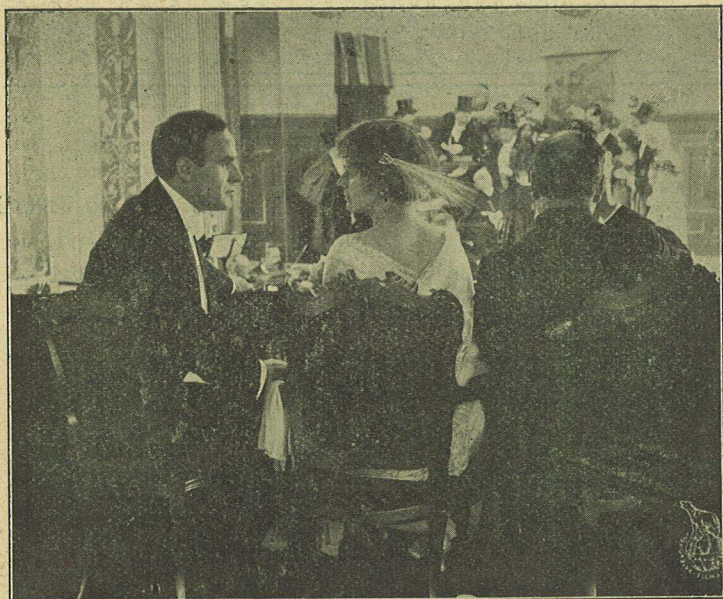
To Venner

Theodor foreslaar, at de skal følges ad alle fire og spise til Aften sammen. Christine betænker sig. Mizzi forsøger at overtale hende, men Christine indvilliger foreløbig blot i at følges et Stykke henad Vejen med de to unge Herrer.

Alle fire standser foran en lille Café, Theodor og Mizzi — Fritz og Christine. Christine vil ikke gaa med ind. Det er allerede sent. Ingen Overtalelser hjælper.

Fritz, paa hvem Christines rene og beskedne Væsen har gjort stærkt Indtryk, bryder sig da heller ikke om at gaa paa Café.

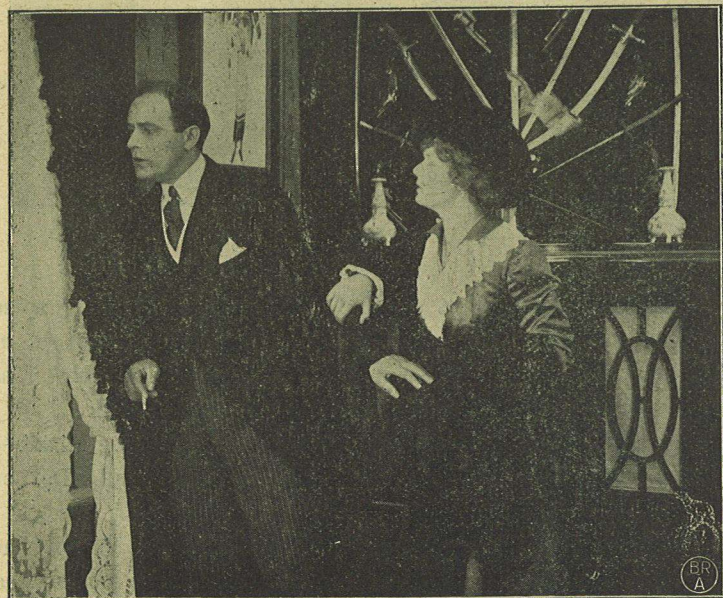

En Trekant

Paa Skovtur

En Fare truer

Et muntert Selskab

Medens Christine gaar til sit Hjem, beslutter Fritz at aflægge Fabrikant Schrolls et Besøg.

Der er Selskab.

Da Fritz træder ind i Salonen, straalere Fabrikantens Frue, den skønne, sanselige Adele, af Glæde ved at se ham; men hos Fabrikant Schroll er Mistilliden vakt.

Nogle Dage senere er Adele i Besøg hos Fritz.

Tilfældig ser Fritz gennem Vinduet ud paa Gaden; paa

Kærlig hedsbrevene

Fortovet lige over for ser han sin Elskerindes Mand; han farer sammen.

Da han atter nærmer sig Vinduet, er Manden paa Gaden forsvunden.

Skulde han have taget fejl? Han tager hurtigt Hat og Frakke paa og løber ned ad Gaden, men der er stadig ingen at se. Adele forlader beroliget hans Hjem.

Han er alene.

Siden Fritz første Gang traf Christine paa Danseskolen, har han oftere været sammen med hende.

En Dag har han truffet hende paa Gaden og har fulgt hende til hendes Hjem; en anden Dag har han sammen med Vennen Theodor og de to Veninder Christine og Mizzi foretaget en Skovtur, paa hvilken han og hun er kommen hinanden endnu nærmere; hun har ladet sin unge, uskyldige Sjæl udfolde sig for ham, der hidtil kun har kendt Kærligheden i dens mest jordiske Skikkelse.

Denne Eftermiddag venter han netop Christine og Mizzi

Tankefuld

og Theodor til et lille Gilde. De indfinder sig, Theodor kaad og munter, Mizzi snakkelysten og vilter, Christine som et uforfalsket Udtryk for Kvindelighed og Blufærdighed.

Der breder Frugt i dybe Skaale, Vinen skænkes i Glassene, Lystigheden bobler.

Da spoleres Livsglæden med ét. Som en skærende Disharmoni trænger Lyden af Entréklokken ind i det lille Firkløvers Harmoni. Fritz aner, hvem Ringningen skyldes — Fabrikant Schroll.

Medens de to unge Damer og Theodor tager Ophold i et Sideværelse, tager Fritz imod Fabrikanten, der med en Pakke

Elskovsbreve som stumme Vidner kræver Fritz til Regnskab; han opfordrer Fritz til at udlevere Adeles Breve.

Fritz svarer: „Nej!“ Og han tilføjer:

„Hvad ønsker De ellers af mig?“

Fabrikanten faar et Anfald af Raseri og gaar truende frem imod Fritz, der imidlertid energisk viser ham tilbage og siger: „Jeg staar til Deres Disposition!“

Fabrikanten nikker kort og gaar.

Ved Baaren

To Dage senere finder Duellen Sted en tidlig Morgen.

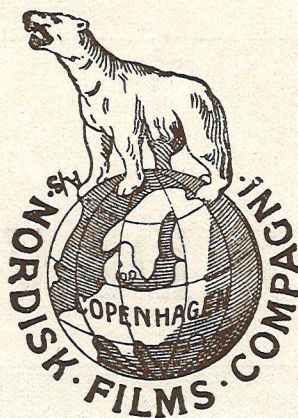
Fritz bliver dødelig ramt.

Ved Hovedgærdet af den blomsterprydede Kiste, omkring hvilken de sørgende Slægtninge er forsamlet, styrter Christine om.

Kærlighed rækker ud over Graven!

LOVE'S DEVOTEE.

The Folly of a Moment leads to Tragedy.

CODE WORD—DEVOTEE.

NORDISK FILMS COMPANY, Ltd.,

25 Cecil Court, London, W.C.

NORDISK FILMS COMPANY

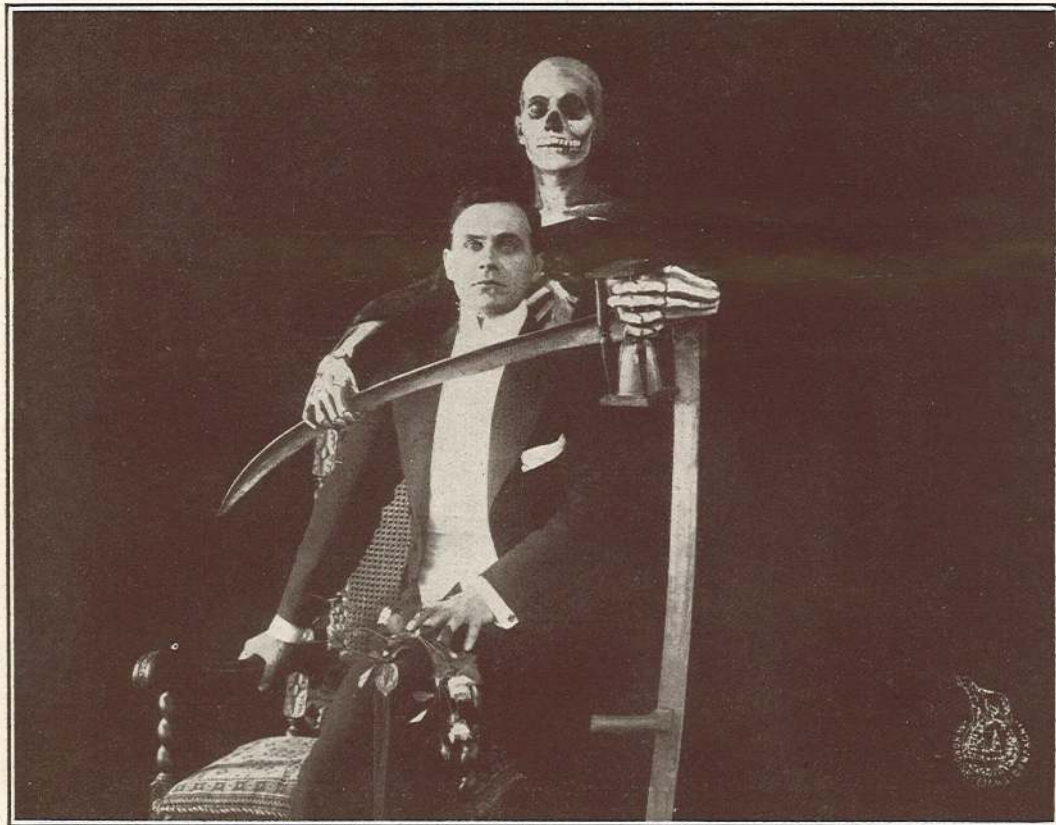
25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C. LTD.

Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

LOVE'S DEVOTEE.

The Folly of a Moment leads to Tragedy.

For full synopsis, see following pages.

Love's Devotee.

The Folly of a Moment leads to Tragedy.

FAR TOO MANY of the stories which go to make up film plays have artificiality of sentiment. They are untrue to life. This story, "Love's Devotee," gives convincing testimony that the Nordisk Company hold the mirror up to Nature, for there is realism in this subject that will deeply impress all who view it, and an inexorable fate is shown, as is happening daily, to exact the fullest penalty for culpable folly. It is the story of two men and a woman, the eternal triangle, and the circumstances in which they are involved are worked out with unerring discernment and knowledge of human nature. The story is precluded by a series of visions conjured up in the inner consciousness of the principal character. Fritz Lobheimer, and their presentment serves to accentuate interest in the events which follow.

Fritz is one of those fascinating men over whom many women rave—and may be forgiven for raving. In addition to fascination of features, he has that degree of *bonhomie* which tells so much with the feminine sex, and it is accordingly not to be wondered at that he should find Mrs. Adle Schroll so susceptible to his many little courtesies and attentions. Emil Schroll has some inkling of the intimacy which subsists between his young wife and Fritz, and although he greets Fritz cordially enough when the latter visits the box at the theatre in which Schroll and his wife are seated, he evinces his suspicions in numberless little ways. He also manages to mask his feelings even when he accedes to his wife's request that Fritz should ride home with them.

Fritz's *liaison* with Adle is, however, but a mere incident with him, and the next day, with his friend, Theodore Kaiser, he goes for a jaunt into the country with a young girl, the daughter of an old musician, and her friend, Mizzi. Fritz has a real affection for Christine, an affection which is returned. The happiness which they find in each other's company is not, however, to be long maintained, although nothing occurs to mar their enjoyment of the day they spend in the country.

The clouds begin to gather the next day. Adle is an early visitor at Fritz's bachelor quarters. Fritz is glum, as he seeks to break his intimacy with her, but is unable to find the requisite excuse. As he is gazing from the window with Adle by his side trying to coax him into better humour, he sees Adle's husband looking up at the window from the other side of the road. Fritz is in a fever of fear, and his first thoughts are to get Adle from the house. He watches Emil Schroll go off down the road, then proceeds to the street himself to reconnoitre. He finds the coast is clear, and without more ado hurries Adle away. Adle has scarcely gone ere her husband arrives, feeling sure it was his wife he had seen. Instead of entering Fritz's apartments, however, he makes his way to his own house to search for evidence that will convict his wife of infidelity. He is successful in his search. He finds a budget of incriminating letters, and armed with these, he returns to confront Fritz with his duplicity.

In the meantime, Theodore and the two companions of the

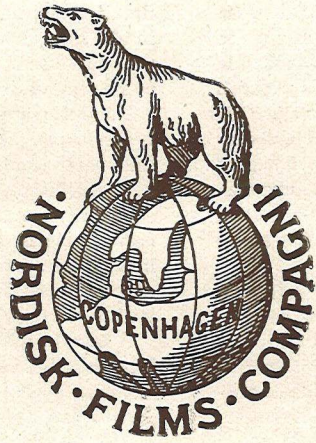
previous day's picnic have called upon Fritz. They are enjoying themselves as though they have no cares in the world when Schroll is announced. Fritz's companions are hurried into the next room so that Fritz, now seriously perturbed, may see him alone. The interview is short and sharp, Schroll leaves in righteous dudgeon, after warning Fritz that he may expect a call from Schroll's seconds the following day. Fritz is appalled at the turn of events, and he soon urges his friends to leave his apartments. Christine is clearly worried at the singular change in Fritz's demeanour, but trusting him implicitly, she does not attempt to induce him to disclose the secret of it to her.

She waits for Fritz at their usual *rendezvous* in the park the following morning, but Fritz does not appear, for there are many things which need his immediate attention in view of the fateful experience which confronts him. She returns to her home disconsolate, but Fritz calls later, and as though to hide the nameless dread which has come upon him, he shows the keenest interest in all that pertains to the girl, and when he leaves her, his farewell has in it so much earnestness that the girl herself begins to be fearful of something portending, which she cannot define.

The following morning the duel takes place. A secluded glen is the *venue*. We see the combatants arrive with their seconds and their doctors, and all the formal preliminaries adjusted. The duellists are allotted their positions, back to back, the signal is given, they each fire . . . . Fritz falls prone to the earth. He is quickly examined by the doctors, but as we see his late antagonist and the seconds uncover their heads, we know at once that Fritz is beyond human aid. . . . for his folly with a woman he has paid the extreme penalty!

A few days later, the friends of Fritz prepare for his funeral. His body lies in a coffin in his home, covered with wreaths and flowers. Old Weiring, Christine's father, happens to pass the house, and thus learns accidentally of Fritz's tragic end. He makes his way sadly to his girl's home, half-fearful that the dreadful news has already reached her. Christine has tacitly been kept ignorant of Fritz's end, but the fact that he has not called upon her has led her to imagine that some dire catastrophe has happened to him. When she sees her father, her intuition is endorsed by a glance at his face. As gently as he can, he breaks the news to her. But no tears come. Some griefs are too deep for tears, and Christine's was one of those. She gazed at her father as though only half-comprehending the truth, then with a shrill shriek, she rushes as if demented from the house. Careless of the thick traffic, hatless, and with hair flying wildly in the wind, she careers through the streets, heading direct for Fritz's house. With pallid face and staring eyes, with her breath coming only in short staccato gasps, she breaks impetuously in upon the silent group of mourners gathered around the coffin. One look at the still, white face of the man she loves, and with a long-drawn sigh she sinks down by the dead man's side. . . . When her father arrives, he finds that he, too, is bereaved, for Christine has been united to her lover in death.

Euer Hochwohlgeboren

beehrt sich die unterzeichnete Redaktion zu der am Montag, den 2. März 1914, nachmittags 4 Uhr, in den Biophon-Theater-Lichtspielen, Potsdamer Straße 38, stattfindenden Privatvorführung der neuen Filmschöpfung der Nordischen Films Co.

„LIEBELEI“

VON

ARTHUR SCHNITZLER

ergebenst einzuladen. Beilieg. Karte bitte zur Billeitbestellung zu benutzen.

DIE REDAKTION DER
ERSTEN INTERNAT. FILMZEITUNG

„LIEBELEI“
VON
ARTHUR SCHNITZLER

Darsteller:

Fritz Lobheimer } junge Leute . . . . . Valdemar Psilander
Theodor Kaiser } . . . . . Holger Reenberg
Mizzi Schlager, Modistin . . . . . Johanne Fritz-Petersen
Christine Weiring . . . . . Christel Holdt
Weiring, Christines Vater, Violinist . . . . . Frederik Jacobsen
Emil Schroll, Fabrikant . . . . . Carl Lauritzen
Adele, seine Frau . . . . . Augusta Blad

Von dem Dichter eigens für den Film bearbeitet und nach seinen
Angaben aufgenommen von der A/S. Nordisk Film Co., Kopenhagen

Privat-Vorführung
am 2. März 1914 im B. T. L.
Veranstaltet von der Ersten
Internationalen Film-Zeitung

„LIEBELEI“
 von
 ARTHUR SCHNITZER

Darsteller:

Valdemar Falkenberg	Fritz Lohndorfer
Holger Reenberg	Theodor Kutzer
Johann Petersen	Maria Schütz
Carsten Hald	Gertrude Wenz
Rudolf Jacobsen	Willy Christensen
Carl Lauritzen	Emil Schroll
Augusta Blah	Abel eine Frau

Von dem Dichter selbst für den Film bearbeitet und nach seinen
 Angaben aufgenommen von der A.S. Nordisk Film Co., Kopenhagen

Privat-Vorführung
 am 2. März 1914 im B. T. L.,
 veranstaltet von der Ersten
 Internationalen Film-Zeitung

E l s k o v s l e g

Af

Arthur Schnitzler.

Personerne:

Fritz Lobheimer. . . . . Herr W. Psilander
Adele, gift med Fabrikant Schroll. . . . . Fru Augusta Blad.
Christine. . . . . " Christel Holck.
Weiring, Violonist, Christines Fader. . . . . Herr Fr. Jacobsen.
Emil Schroll, Fabrikant. . . . . " Carl Lauritzen.
Theodor Kaiser, Fritz' Ven. . . . . " H. Reenberg.
Mizzi Schlager, Christines Veninde. . . . . Fru Fritz Petersen.

ved en Danseundervisning

De to Venner Fritz og Theodor stifter Bekendtskab med de to Veninder, Christine og Mizzi. Christine er stille og tilbageholdende, Mizzi kvik og ivrig. Theodor foreslaar, at de skal følges ad alle fire og spise til Aften sammen. Christine betænker sig. Mizzi forsøger at overtale hende, men Christine indvilliger foreløbig blot i at følges et Stykke henad Vejen med de to unge Herrer. Alle fire standser foran en lille Café, Theodor og Mizzi - Fritz og Christine. Christine vil ikke gaa med ind. Det er allerede sent. Ingen Overtalelser hjælper. Fritz, paa hvem Christines rene og beskedne Væsen, har gjort stærkt Indtryk, bryder sig da heller ikke om at gaa paa Café. Medens Christine gaar til sit Hjem, beslutter Fritz at aflægge Fabrikant Schrolls et Besøg. Det er Selskab.

Da Fritz træder ind i Salonen, straalder Fabrikantens Frue, den skønne, sanselige Adele, af Glæde ved at se ham. Men hos Fabrikant Schroll er Mistilliden vakt.

Nogle Dage senere er Adele i Besøg hos Fritz. Tilfældig ser Fritz gennem Vinduet ud paa Gaden. Paa Fortovet lige over for ser han sin Elskerindes Mand. Han farer sammen. Da han atter nærmer sig Vinduet, er Manden paa Gaden forsvunden. Skulde han have taget fejl? Han tager hurtigt Hat og Frakke paa og løber ned ad Gaden, men der er stadig ingen at se. Adele forlader beroliget hans Hjem.

Han er alene.

Siden Fritz første Gang traf Christine paa Danseskolen, har han oftere været sammen med hende. En Dag har han truffet hende paa Gaden og har fulgt hende til hendes Hjem. En anden Dag har han sammen med Vennen Theodor og de to Veninder Christine og Mizzi foretaget en Skovtur, paa hvilken han og hun er kommen hinanden endnu nærmere. Hun har lader sin unge, uskyldige Sjel udfolde sig for ham, der hidtil kun har kendt Kærlighed under Navn ~~af~~ af Sanselighed.

Denne Eftermiddag venter han netop Christine og Mizzi og Theodor til et lille Gilde. De indfinder sig: Theodor kaad og munter, Mizzi snakkelysten og vilter, Christine som et uforfalsket Udtryk for Kvindelighed og Blufærdighed. Der bredes Frugt i dybe Skaaler, Vinen skankes i Glassene, Lystigheden bobler. Da spole- res Livsglæden med ét. Som en skærende Akkord trænger Lyden af Entréklokken ind i det lille Firkløvers Harmoni. Fritz aner, hvem Ringningen skyldes - Fabrikant Schroll.

Medens de to unge Damer og Theodor tager Ophold i et Side- værelse, tager Fritz imod Fabrikanten, der med en Pakke Elskovsbre- ve som stumme Vidner kræver Fritz til Regnskab. Han opfordrer Fritz til at udlevere Adeles Breve. Fritz svarer:

-Nej!

Og han tilføjer:

-Hvad ønsker De ellers af mig? Fabrikanten faar et Anfald af Raseri og gaar truende frem imod Fritz, der imidlertid energisk viser ham tilbage og siger:

-Jeg staar til Deres Disposition!

Fabrikanten nikker kort og gaar.

- - -

To Dage senere finder Duellen Sted en tidlig Mirgen.

Fritz bliver dødeligt ramt.

100/13

Ved Hovedgærdet af den blomsterprydede Kiste, omkring hvilken
de sørgende Slægtninge er forsamlet, styrter Christine om.
Kærlighed rækker ud over Graven!

o o o o 0 0 0 0 o o o o

FILMS-KOMPANI
V. NORDISK

COPENHAGEN

RODZEST MOSCOW BANGKOK SOFIA
GENEVA LONDON NEW YORK PARIS WILNA

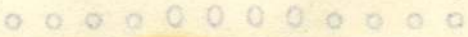
FRIEDRICHSTRASSE 13
BERLIN S.W. 11

For Nordiske-samlinger

Kærlighed takker ud over Graven!
de sørgende Slægtninge er forsamlet, styrtet Christiane om.
Ved Hovedgården til den blomsterpyntede Kiste, omkring hvilken

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“

Teleph.: Amt Mpl. 10131.

I N T R I G U E S D' A M O U R.

---

par

Arthur Schnitzler.

Personnages:

Fritz Lobheimer.....M. Psilander
Adèle, épouse du fabricant Schroll..Mme Blad
Christine.....Mme Christel Holch
Weiring, violiniste, le père de Christine M.Jacobsen

Emile Schroll, fabricant... M. Carl Lauritzen
Théodore Kaiser, l'ami de Fritz.....M. Reenberg
Mizzi Schlager, l'amie de Christine..Mme Fritz Petersen

Les deux amis Fritz et Théodore font connaissance avec les deux amies Christine et Mizzi. Cécile est calme et retenue, Mizzi vive et ardente. Théodore propose d'aller souper tous les quatre. Cécile réfléchit, Mizzi essaie de la convaincre, mais Christine consent seulement à les accompagner un bout de chemin. Tous quatre s'arrêtent devant un petit café, Théodore avec Mizzi, Fritz avec Christine, mais Christine ne veut pas entrer. Il est déjà tard. Rien ne peut la convaincre. Fritz sur qui la manière modeste et pure de Christine a fait une forte impression n'a pas non plus envie d'entrer dans le café. Pendant que Christine retourne chez elle, Fritz se décide à faire une visite au fabricant Schroll. Il y a société.

Quand Fritz entre dans le salon, Mme Schroll, la jolie et sensuelle Adèle, rayonne de joie en le voyant, mais la méfiance est éveillée chez le fabricant. Quelques jours plus tard Adèle est en visite chez Fritz. Par hasard celui-ci en regardant par la fenêtre aperçoit sur le trottoir en face le mari de sa maîtresse. Il se recule brusquement. Quand il s'approche à nouveau de la fenêtre l'homme a disparu. Se serait-il trompé? Il prend rapidement son par-dessus et son chapeau, et se précipite dans la rue,

mais il n'y a personne.

Adèle le quitte tranquillement, il est seul. Depuis que Fritz a rencontré pour la première fois Christine à l'école de danse, il s'est souvent trouvé avec elle. Un jour il l'a rencontrée dans la rue, et l'a accompagnée jusque chez elle. Un autre jour, en compagnie de son ami Théodore et de Christine et Mizzi il a fait un tour au bois, pendant lequel ils se sont encore plus rapprochés. Elle a laissé son âme jeune et innocente s'épanouir pour lui qui, jusqu'à présent, n'a connu de l'amour que le nom et la sensualité.

Justement cet après-midi il attend Christine, Mizzi et Théodore qu'il a invité à un petit festin. Ils arrivent. Théodore folâtre et gai, Mizzi bavarde et étourdie, Christine comme une expression réelle de féminité et de pudeur.

Leur joie est tout à coup interrompue par le bruit de la cloche de l'entrée. Fritz a le sentiment que c'est le fabricant Schroll qui sonne. Tandis que les deux jeunes dames et Théodore passent dans une chambre voisine, Fritz reçoit le fabricant qui, un paquet de lettres d'amour à la main, demande des comptes à Fritz. Il lui demande de lui remettre les lettres d'Adèle. Fritz répond: Non! et il ajoute: - Que voulez-vous de moi? Le fabricant a une attaque de fureur, et s'avance menaçant vers Fritz qui cependant le repousse énergiquement en disant: - Je suis à votre service. Le fabricant s'incline et sort.

Deux jours plus tard le duel a lieu. Fritz est mortellement frappé. A la tête du cercueil décoré de fleurs, autour duquel est assemblée, Christine tombe morte. L'amour dure au delà de la tombe!

mais il n'y a personne.

Abélie le quitte tranquillement, il est seul. Depuis que Fritz a rencontré pour la première fois Christiane à l'école de danse, il a été souvent trouvé avec elle. Un jour il l'a rencontrée dans la rue, et l'a accompagnée jusque chez elle. Un autre jour, en compagnie de son ami Théodore et de Christiane et Mizzi il a fait un tour au bois, pendant lequel ils se sont encore plus rapprochés. Elle a laissé son âme à une et innocente

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

a'espérer pour lui, jusqu'à présent, n'a connu de l'amour que le nom de la sensualité. Théodore est après-midi il attend Christiane, Mizzi et Mizzi est invité à un petit festin. Ils arrivent. Théodore exprime sa surprise et félicité et tout à coup le bruit de la porte s'ouvre. Fritz a le sentiment de se retrouver dans une chambre voisine, Fritz reçoit le fabricant qui, en passant de l'attache d'amour à la main, demande des comptes à Fritz. Il lui demande de lui remettre les lettres d'Abélie. Fritz répond tout à fait étonné - que voulez-vous de moi? Le fabricant a une attitude de triomphe, et s'avance menaçant vers Fritz qui cependant le repousse énergiquement en disant: - Je suis à votre service. Le fabricant s'incline et sort. Deux jours plus tard le duel a lieu. Fritz est mortellement frappé. A la tête du cercueil décoré de fleurs, autour duquel est assemblée, Christiane tombe morte. L'amour dure au delà de la tombe!

Schnitzlers " L I E B E L E I " im Film

Im Residenztheater wurde gestern Vormittag einem geladenen Publikum der neue Film der Nordischen Films Co. Copenhagen vorgeführt, in dem Arthur Schnitzler sein Drama "Liebelei" zu einem Volksstück in vier Abteilungen bearbeitet hat. Wer den Fortschritten der Kinokunst in den letzten Jahren ferngeblieben ist, weil er sie nur der äusserlichsten und grössten Wirkungen für fähig hielt, musste, wenn dies Drama sich vor ihm abrollt, aufrichtig überrascht sein. Er würde erwartet haben, einem zarten Seelen- und Sittengemälde den Geist und das feinere Gefühl zugunsten grober Effekte, bestenfalls einer unerträglichen Rührseligkeit, ausgetrieben zu finden, und hatte statt dessen angenehm enttäuscht festzustellen, dass man in diesem stummen Drama Dinge erlebt, die ihren künstlerischen Reiz für sich haben und darin manchem von nackter Routine geschaffenen Wortstück weit überlegen sind. Das wurde (neben der geschickten Verwendung einer entsprechenden Begleitmusik) allerdings nur dadurch möglich, dass der Dichter selbst sich seines Kindes bei der Uebertragung auf den Film liebevoll angenommen und sozusagen ein neues Drama gedichtet hat, das auf die Einführung durch das Auge eingestellt dennoch an intimen Reiz kaum eingebüsst hat. Was an verstärkter Anschaulichkeit erforderlich war: der neue Akt mit der Darstellung der Ehebruchstragödie, als Vorgeschichte, die erste Bekanntschaft der Liebenden auf dem Tanzboden, der Ausflug aufs Land, und später das Duell und die Aufbahrung, ist so delikat gearbeitet, dass man von Vergröberung kaum wird sprechen wollen. Dazu kommt nun das ansprechende und ebenfalls nie übertriebene Spiel so vollendeter Ausdrucksschauspieler wie Valdemar Psilander und Christel Holch und die geschickte Uebertragung von dem Wiener in das nordische Milieu, um echte künstlerische Wirkung zu sichern. Schliesslich aber ist die eigenste Domäne des Kinos, die scenische Ausgestaltung, in diesem Film von besonders hohem Reiz: ein Strassenbild mit den beiden durch das erhöhte Tor im Vordergrund wandelnden Paaren, die Wiepergabe des Auto-Ausfluges durch breite Alleen in den Hochwald, wo sich später auch Fritz Lobheimers Verhängnis abspielt, dürfen hinreissend genannt werden. Und so blüht allen Freunden des Kinos, aber auch denen, die es bisher nicht waren, aus dieser Vorführung ein hoher Genuss.